

یادداشت

ادامه از صفحه ۱

آب بی‌پناه است

به صورت جریان چشمه‌ها به سطح زمین می‌رسد یا با نشست از کف رودخانه‌ها آنها را آبیاری می‌کند. بنابراین آب‌های سطحی و زیرزمینی از هم جدا نیستند. وقتی منابع آب تمام و حوضه مسدود شد، راه حل این است که مجوزهایی که تاکنون صادر شده، تنها مجوزه‌ای موجود باشد و هر که آب لازم دارد، از همین مجوزها خرید و فروش کند. اما تفکر غالب اجازه این کار را نداده است. در ایران با آمدن میمپه‌ها در حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ سال پیش اضافه برداشتی شکل گرفت که پیش از آن وجود نداشت و رفته‌رفته مشکلاتی را پدید آورد.

به طور خاص در سال ۱۳۴۷ در مشهد وقتی متوجه پایین رفتن سطح سفره‌های زیرزمینی شدند، باید حفر چاه‌های بیشتر ممنوع می‌شد و مجوز جدیدی صادر نمی‌شد. در آن زمان دشت مشهد حدود یک هزار و ۵۰۰ حلقه چاه رسمی داشت و اکنون شمار چاه‌ها نزدیک به هشت هزار حلقه رسیده است. مجوز این چاه‌ها را وزارت نیرو صادر کرده که نباید می‌کرد. این اشتباهی است که به دلیل نحوه تفکر دربارهٔ آب‌های زیرزمینی در آن زمان انجام شده اما بدتر این است که اشتباه ادامه داشته است و کمابیش همچنان ادامه دارد. فرض کنید در مشهد هنوز همان یک هزار و ۵۰۰ حلقه وجود داشت و با گسترش شهر و افزایش نیاز آبی، صنایع مجبور به خرید مجوزه‌ای پیشین بودند و اجازه برداشت از منابع دیگر را نداشتند. اگر چنین بود به شرایط امروز دچار نمی‌شدیم. اما اولویت قائل بودن برای شهر و صنعت جلوی شکل‌گیری بازار آب را گرفته است. ملی بودن منابع به معنای این است که حق تخصیص آنها را نداریم. اما موضوع ملی بودن آب در ایران به دولتی بودن تقلیل داده شده است. دولتی تلقی کردن آب باعث شد تا دولت خود را پد واسطی ببیند که هر طور می‌خواهد درباره آب تصمیم بگیرد. این نقطه اول مشکل است، چرا که وقتی کالایی کاهش می‌یابد، مالکیت شکل می‌گیرد. وقتی آب هم کم می‌شود، مالکیت شکل می‌گیرد. در فقه و دنیا موضوع مالکیت مطرح است. در این میان، آب، ماهیت سدگانه‌ای دارد؛ عمومی، حیاتی و اقتصادی. ما ارزش آب را نادیده گرفته‌ایم و مسائل را پیچیده کرده‌ایم. شهرداری‌ها موظف هستند همان‌طور که محیط زیست شهری و فضای سبز را بهبود می‌دهند، مسئله آب و فاضلاب را به عهده بگیرند چرا که سهام‌دار ۴۹ درصدی آنها هستند. اما اکنون هیچ یک از شهرداری‌های بزرگ کشور در آنها هزینه نمی‌کنند. این در حالی است که باید برنامه‌ریزی انجام شود و برای تعیین آب منابع مالی فراهم کنند. وقتی آب قیمت بگیرد، این روند عوض می‌شود. در دنیا روش اصلی مدیریت، مدیریت تقاضاست. ابزار اصلی این کار اقتصاد، قانون‌گذاری و در نهایت فرهنگ‌سازی برای همراهی مردم با تغییرات است. این کار در ایران اصلا شناخته شده نیست. مدیریت تقاضا را به کلی کنار گذاشته‌ایم.

زمانی نخستین تونل انتقال آب در اصفهان احداث شد که این شهر دچار مشکلات جدی آب شده بود. اما مشکل آب اصفهان حل نشد. تونل دوم و سوم هم مشکل آب را مرتفع نکرد بلکه اشتها برای توسعه افزایش یافت. مدیریت تقاضا درست عکس این روند است. وقتی هزینه‌های زیرساختی در جایی بالا رفت، اشخاص تمایلی به زندگی در آنجا نخواهند داشت. اگر شهر ارزانی بسازیم که هم ارزان است و هم پول در آن فراوان است، جمعیت در آن افزایش می‌یابد و هجوم به آن تنها ندارد. وقتی قواعد بازار را رعایت نکنید، یاغ-ویل‌های مجانی راه می‌افتد و آب‌زدی هم شکل می‌گیرد. اما اگر این ارزش شکل بگیرد، همان مالکان چاه‌های آب، اجازه نمی‌دهند هیچ چاه غیرمجازی حفر شود. اما وقتی این شرایط پیش بیاید، هیچ‌کس برای آن مالکیتی قائل نیست. آب به ماده بی‌پناهی تبدیل می‌شود و فاجعه منابع مشترک در پی آن پدید می‌آید. ما نگذاشته‌ایم که افراد احساس مالکیت و مادی به آب داشته باشند.

در آب یک ماهیت گسترده‌ای وجود دارد که در اختیار دولت نیست. بنابراین بهترین کار این است که جوامع محلی را شریک کنیم تا مراقب منابعی باشند که سرمایه آنهاست. مالکین آب و زمین باید به این موضوع برسند که با کم شدن آب و پایین رفتن سطح منابع مالکیت آنها در معرض خطر قرار می‌گیرد و ارزش داشته‌هایشان کم می‌شود. پیش از این اما باید تقویض اختیار انجام شود. آیا اجازه داده‌ایم که به طور مثال شهر قوچان در استان آب تصمیمات بنیادین بگیرد؟ حوزه محلی نیازمند حکمرانی محلی و حوزه استانی نیازمند حکمرانی استانی است.

همه چیز ملی نیست. اشتباه می‌کنیم که در تهران عده‌ای می‌نشینند تصمیم می‌گیرند و احکامی سراسری برای یک جغرافیای بزرگ می‌دهند و یک روش را برای بیرجند تا رشت پیاده می‌کنند. این روش شدنی نیست. این کار البته زمان‌بر است اما میدان باید باز شود.

یادداشت

ادامه از صفحه ۱

آب بی‌پناه است

به صورت جریان چشمه‌ها به سطح زمین می‌رسد یا با نشست از کف رودخانه‌ها آنها را آبیاری می‌کند. بنابراین آب‌های سطحی و زیرزمینی از هم جدا نیستند. وقتی منابع آب تمام و حوضه مسدود شد، راه حل این است که مجوزهایی که تاکنون صادر شده، تنها مجوزه‌ای موجود باشد و هر که آب لازم دارد، از همین مجوزها خرید و فروش کند. اما تفکر غالب اجازه این کار را نداده است. در ایران با آمدن میمپه‌ها در حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ سال پیش اضافه برداشتی شکل گرفت که پیش از آن وجود نداشت و رفته‌رفته مشکلاتی را پدید آورد.

به طور خاص در سال ۱۳۴۷ در مشهد وقتی متوجه پایین رفتن سطح سفره‌های زیرزمینی شدند، باید حفر چاه‌های بیشتر ممنوع می‌شد و مجوز جدیدی صادر نمی‌شد. در آن زمان دشت مشهد حدود یک هزار و ۵۰۰ حلقه چاه رسمی داشت و اکنون شمار چاه‌ها نزدیک به هشت هزار حلقه رسیده است. مجوز این چاه‌ها را وزارت نیرو صادر کرده که نباید می‌کرد. این اشتباهی است که به دلیل نحوه تفکر دربارهٔ آب‌های زیرزمینی در آن زمان انجام شده اما بدتر این است که اشتباه ادامه داشته است و کمابیش همچنان ادامه دارد. فرض کنید در مشهد هنوز همان یک هزار و ۵۰۰ حلقه وجود داشت و با گسترش شهر و افزایش نیاز آبی، صنایع مجبور به خرید مجوزه‌ای پیشین بودند و اجازه برداشت از منابع دیگر را نداشتند. اگر چنین بود به شرایط امروز دچار نمی‌شدیم. اما اولویت قائل بودن برای شهر و صنعت جلوی شکل‌گیری بازار آب را گرفته است. ملی بودن منابع به معنای این است که حق تخصیص آنها را نداریم. اما موضوع ملی بودن آب در ایران به دولتی بودن تقلیل داده شده است. دولتی تلقی کردن آب باعث شد تا دولت خود را پد واسطی ببیند که هر طور می‌خواهد درباره آب تصمیم بگیرد. این نقطه اول مشکل است، چرا که وقتی کالایی کاهش می‌یابد، مالکیت شکل می‌گیرد. وقتی آب هم کم می‌شود، مالکیت شکل می‌گیرد. در فقه و دنیا موضوع مالکیت مطرح است. در این میان، آب، ماهیت سدگانه‌ای دارد؛ عمومی، حیاتی و اقتصادی. ما ارزش آب را نادیده گرفته‌ایم و مسائل را پیچیده کرده‌ایم. شهرداری‌ها موظف هستند همان‌طور که محیط زیست شهری و فضای سبز را بهبود می‌دهند، مسئله آب و فاضلاب را به عهده بگیرند چرا که سهام‌دار ۴۹ درصدی آنها هستند. اما اکنون هیچ یک از شهرداری‌های بزرگ کشور در آنها هزینه نمی‌کنند. این در حالی است که باید برنامه‌ریزی انجام شود و برای تعیین آب منابع مالی فراهم کنند. وقتی آب قیمت بگیرد، این روند عوض می‌شود. در دنیا روش اصلی مدیریت، مدیریت تقاضاست. ابزار اصلی این کار اقتصاد، قانون‌گذاری و در نهایت فرهنگ‌سازی برای همراهی مردم با تغییرات است. این کار در ایران اصلا شناخته شده نیست. مدیریت تقاضا را به کلی کنار گذاشته‌ایم.

زمانی نخستین تونل انتقال آب در اصفهان احداث شد که این شهر دچار مشکلات جدی آب شده بود. اما مشکل آب اصفهان حل نشد. تونل دوم و سوم هم مشکل آب را مرتفع نکرد بلکه اشتها برای توسعه افزایش یافت. مدیریت تقاضا درست عکس این روند است. وقتی هزینه‌های زیرساختی در جایی بالا رفت، اشخاص تمایلی به زندگی در آنجا نخواهند داشت. اگر شهر ارزانی بسازیم که هم ارزان است و هم پول در آن فراوان است، جمعیت در آن افزایش می‌یابد و هجوم به آن تنها ندارد. وقتی قواعد بازار را رعایت نکنید، یاغ-ویل‌های مجانی راه می‌افتد و آب‌زدی هم شکل می‌گیرد. اما اگر این ارزش شکل بگیرد، همان مالکان چاه‌های آب، اجازه نمی‌دهند هیچ چاه غیرمجازی حفر شود. اما وقتی این شرایط پیش بیاید، هیچ‌کس برای آن مالکیتی قائل نیست. آب به ماده بی‌پناهی تبدیل می‌شود و فاجعه منابع مشترک در پی آن پدید می‌آید. ما نگذاشته‌ایم که افراد احساس مالکیت و مادی به آب داشته باشند.

در آب یک ماهیت گسترده‌ای وجود دارد که در اختیار دولت نیست. بنابراین بهترین کار این است که جوامع محلی را شریک کنیم تا مراقب منابعی باشند که سرمایه آنهاست. مالکین آب و زمین باید به این موضوع برسند که با کم شدن آب و پایین رفتن سطح منابع مالکیت آنها در معرض خطر قرار می‌گیرد و ارزش آنها در معرض خطر قرار می‌گیرد. اما باید تقویض اختیار انجام شود. آیا اجازه داده‌ایم که به طور مثال شهر قوچان در استان آب تصمیمات بنیادین بگیرد؟ حوزه محلی نیازمند حکمرانی محلی و حوزه استانی نیازمند حکمرانی استانی است.

همه چیز ملی نیست. اشتباه می‌کنیم که در تهران عده‌ای می‌نشینند تصمیم می‌گیرند و احکامی سراسری برای یک جغرافیای بزرگ می‌دهند و یک روش را برای بیرجند تا رشت پیاده می‌کنند. این روش شدنی نیست. این کار البته زمان‌بر است اما میدان باید باز شود.

به صورت جریان چشمه‌ها به سطح زمین می‌رسد یا با نشست از کف رودخانه‌ها آنها را آبیاری می‌کند. بنابراین آب‌های سطحی و زیرزمینی از هم جدا نیستند. وقتی منابع آب تمام و حوضه مسدود شد، راه حل این است که مجوزهایی که تاکنون صادر شده، تنها مجوزه‌ای موجود باشد و هر که آب لازم دارد، از همین مجوزها خرید و فروش کند. اما تفکر غالب اجازه این کار را نداده است. در ایران با آمدن میمپه‌ها در حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ سال پیش اضافه برداشتی شکل گرفت که پیش از آن وجود نداشت و رفته‌رفته مشکلاتی را پدید آورد.

به طور خاص در سال ۱۳۴۷ در مشهد وقتی متوجه پایین رفتن سطح سفره‌های زیرزمینی شدند، باید حفر چاه‌های بیشتر ممنوع می‌شد و مجوز جدیدی صادر نمی‌شد. در آن زمان دشت مشهد حدود یک هزار و ۵۰۰ حلقه چاه رسمی داشت و اکنون شمار چاه‌ها نزدیک به هشت هزار حلقه رسیده است. مجوز این چاه‌ها را وزارت نیرو صادر کرده که نباید می‌کرد. این اشتباهی است که به دلیل نحوه تفکر دربارهٔ آب‌های زیرزمینی در آن زمان انجام شده اما بدتر این است که اشتباه ادامه داشته است و کمابیش همچنان ادامه دارد. فرض کنید در مشهد هنوز همان یک هزار و ۵۰۰ حلقه وجود داشت و با گسترش شهر و افزایش نیاز آبی، صنایع مجبور به خرید مجوزه‌ای پیشین بودند و اجازه برداشت از منابع دیگر را نداشتند. اگر چنین بود به شرایط امروز دچار نمی‌شدیم. اما اولویت قائل بودن برای شهر و صنعت جلوی شکل‌گیری بازار آب را گرفته است. ملی بودن منابع به معنای این است که حق تخصیص آنها را نداریم. اما موضوع ملی بودن آب در ایران به دولتی بودن تقلیل داده شده است. دولتی تلقی کردن آب باعث شد تا دولت خود را پد واسطی ببیند که هر طور می‌خواهد درباره آب تصمیم بگیرد. این نقطه اول مشکل است، چرا که وقتی کالایی کاهش می‌یابد، مالکیت شکل می‌گیرد. وقتی آب هم کم می‌شود، مالکیت شکل می‌گیرد. در فقه و دنیا موضوع مالکیت مطرح است. در این میان، آب، ماهیت سدگانه‌ای دارد؛ عمومی، حیاتی و اقتصادی. ما ارزش آب را نادیده گرفته‌ایم و مسائل را پیچیده کرده‌ایم. شهرداری‌ها موظف هستند همان‌طور که محیط زیست شهری و فضای سبز را بهبود می‌دهند، مسئله آب و فاضلاب را به عهده بگیرند چرا که سهام‌دار ۴۹ درصدی آنها هستند. اما اکنون هیچ یک از شهرداری‌های بزرگ کشور در آنها هزینه نمی‌کنند. این در حالی است که باید برنامه‌ریزی انجام شود و برای تعیین آب منابع مالی فراهم کنند. وقتی آب قیمت بگیرد، این روند عوض می‌شود. در دنیا روش اصلی مدیریت، مدیریت تقاضاست. ابزار اصلی این کار اقتصاد، قانون‌گذاری و در نهایت فرهنگ‌سازی برای همراهی مردم با تغییرات است. این کار در ایران اصلا شناخته شده نیست. مدیریت تقاضا را به کلی کنار گذاشته‌ایم.

زمانی نخستین تونل انتقال آب در اصفهان احداث شد که این شهر دچار مشکلات جدی آب شده بود. اما مشکل آب اصفهان حل نشد. تونل دوم و سوم هم مشکل آب را مرتفع نکرد بلکه اشتها برای توسعه افزایش یافت. مدیریت تقاضا درست عکس این روند است. وقتی هزینه‌های زیرساختی در جایی بالا رفت، اشخاص تمایلی به زندگی در آنجا نخواهند داشت. اگر شهر ارزانی بسازیم که هم ارزان است و هم پول در آن فراوان است، جمعیت در آن افزایش می‌یابد و هجوم به آن تنها ندارد. وقتی قواعد بازار را رعایت نکنید، یاغ-ویل‌های مجانی راه می‌افتد و آب‌زدی هم شکل می‌گیرد. اما اگر این ارزش شکل بگیرد، همان مالکان چاه‌های آب، اجازه نمی‌دهند هیچ چاه غیرمجازی حفر شود. اما وقتی این شرایط پیش بیاید، هیچ‌کس برای آن مالکیتی قائل نیست. آب به ماده بی‌پناهی تبدیل می‌شود و فاجعه منابع مشترک در پی آن پدید می‌آید. ما نگذاشته‌ایم که افراد احساس مالکیت و مادی به آب داشته باشند.

در آب یک ماهیت گسترده‌ای وجود دارد که در اختیار دولت نیست. بنابراین بهترین کار این است که جوامع محلی را شریک کنیم تا مراقب منابعی باشند که سرمایه آنهاست. مالکین آب و زمین باید به این موضوع برسند که با کم شدن آب و پایین رفتن سطح منابع مالکیت آنها در معرض خطر قرار می‌گیرد و ارزش آنها در معرض خطر قرار می‌گیرد. اما باید تقویض اختیار انجام شود. آیا اجازه داده‌ایم که به طور مثال شهر قوچان در استان آب تصمیمات بنیادین بگیرد؟ حوزه محلی نیازمند حکمرانی محلی و حوزه استانی نیازمند حکمرانی استانی است.

همه چیز ملی نیست. اشتباه می‌کنیم که در تهران عده‌ای می‌نشینند تصمیم می‌گیرند و احکامی سراسری برای یک جغرافیای بزرگ می‌دهند و یک روش را برای بیرجند تا رشت پیاده می‌کنند. این روش شدنی نیست. این کار البته زمان‌بر است اما میدان باید باز شود.

به صورت جریان چشمه‌ها به سطح زمین می‌رسد یا با نشست از کف رودخانه‌ها آنها را آبیاری می‌کند. بنابراین آب‌های سطحی و زیرزمینی از هم جدا نیستند. وقتی منابع آب تمام و حوضه مسدود شد، راه حل این است که مجوزهایی که تاکنون صادر شده، تنها مجوزه‌ای موجود باشد و هر که آب لازم دارد، از همین مجوزها خرید و فروش کند. اما تفکر غالب اجازه این کار را نداده است. در ایران با آمدن میمپه‌ها در حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ سال پیش اضافه برداشتی شکل گرفت که پیش از آن وجود نداشت و رفته‌رفته مشکلاتی را پدید آورد.

به طور خاص در سال ۱۳۴۷ در مشهد وقتی متوجه پایین رفتن سطح سفره‌های زیرزمینی شدند، باید حفر چاه‌های بیشتر ممنوع می‌شد و مجوز جدیدی صادر نمی‌شد. در آن زمان دشت مشهد حدود یک هزار و ۵۰۰ حلقه چاه رسمی داشت و اکنون شمار چاه‌ها نزدیک به هشت هزار حلقه رسیده است. مجوز این چاه‌ها را وزارت نیرو صادر کرده که نباید می‌کرد. این اشتباهی است که به دلیل نحوه تفکر دربارهٔ آب‌های زیرزمینی در آن زمان انجام شده اما بدتر این است که اشتباه ادامه داشته است و کمابیش همچنان ادامه دارد. فرض کنید در مشهد هنوز همان یک هزار و ۵۰۰ حلقه وجود داشت و با گسترش شهر و افزایش نیاز آبی، صنایع مجبور به خرید مجوزه‌ای پیشین بودند و اجازه برداشت از منابع دیگر را نداشتند. اگر چنین بود به شرایط امروز دچار نمی‌شدیم. اما اولویت قائل بودن برای شهر و صنعت جلوی شکل‌گیری بازار آب را گرفته است. ملی بودن منابع به معنای این است که حق تخصیص آنها را نداریم. اما موضوع ملی بودن آب در ایران به دولتی بودن تقلیل داده شده است. دولتی تلقی کردن آب باعث شد تا دولت خود را پد واسطی ببیند که هر طور می‌خواهد درباره آب تصمیم بگیرد. این نقطه اول مشکل است، چرا که وقتی کالایی کاهش می‌یابد، مالکیت شکل می‌گیرد. وقتی آب هم کم می‌شود، مالکیت شکل می‌گیرد. در فقه و دنیا موضوع مالکیت مطرح است. در این میان، آب، ماهیت سدگانه‌ای دارد؛ عمومی، حیاتی و اقتصادی. ما ارزش آب را نادیده گرفته‌ایم و مسائل را پیچیده کرده‌ایم. شهرداری‌ها موظف هستند همان‌طور که محیط زیست شهری و فضای سبز را بهبود می‌دهند، مسئله آب و فاضلاب را به عهده بگیرند چرا که سهام‌دار ۴۹ درصدی آنها هستند. اما اکنون هیچ یک از شهرداری‌های بزرگ کشور در آنها هزینه نمی‌کنند. این در حالی است که باید برنامه‌ریزی انجام شود و برای تعیین آب منابع مالی فراهم کنند. وقتی آب قیمت بگیرد، این روند عوض می‌شود. در دنیا روش اصلی مدیریت، مدیریت تقاضاست. ابزار اصلی این کار اقتصاد، قانون‌گذاری و در نهایت فرهنگ‌سازی برای همراهی مردم با تغییرات است. این کار در ایران اصلا شناخته شده نیست. مدیریت تقاضا را به کلی کنار گذاشته‌ایم.

یادداشت

ادامه از صفحه ۱

آب بی‌پناه است

به صورت جریان چشمه‌ها به سطح زمین می‌رسد یا با نشست از کف رودخانه‌ها آنها را آبیاری می‌کند. بنابراین آب‌های سطحی و زیرزمینی از هم جدا نیستند. وقتی منابع آب تمام و حوضه مسدود شد، راه حل این است که مجوزهایی که تاکنون صادر شده، تنها مجوزه‌ای موجود باشد و هر که آب لازم دارد، از همین مجوزها خرید و فروش کند. اما تفکر غالب اجازه این کار را نداده است. در ایران با آمدن میمپه‌ها در حدود ۱۰۰ تا ۱۵۰ سال پیش اضافه برداشتی شکل گرفت که پیش از آن وجود نداشت و رفته‌رفته مشکلاتی را پدید آورد.

به طور خاص در سال ۱۳۴۷ در مشهد وقتی متوجه پایین رفتن سطح سفره‌های زیرزمینی شدند، باید حفر چاه‌های بیشتر ممنوع می‌شد و مجوز جدیدی صادر نمی‌شد. در آن زمان دشت مشهد حدود یک هزار و ۵۰۰ حلقه چاه رسمی داشت و اکنون شمار چاه‌ها نزدیک به هشت هزار حلقه رسیده است. مجوز این چاه‌ها را وزارت نیرو صادر کرده که نباید می‌کرد. این اشتباهی است که به دلیل نحوه تفکر دربارهٔ آب‌های زیرزمینی در آن زمان انجام شده اما بدتر این است که اشتباه ادامه داشته است و کمابیش همچنان ادامه دارد. فرض کنید در مشهد هنوز همان یک هزار و ۵۰۰ حلقه وجود داشت و با گسترش شهر و افزایش نیاز آبی، صنایع مجبور به خرید مجوزه‌ای پیشین بودند و اجازه برداشت از منابع دیگر را نداشتند. اگر چنین بود به شرایط امروز دچار نمی‌شدیم. اما اولویت قائل بودن برای شهر و صنعت جلوی شکل‌گیری بازار آب را گرفته است. ملی بودن منابع به معنای این است که حق تخصیص آنها را نداریم. اما موضوع ملی بودن آب در ایران به دولتی بودن تقلیل داده شده است. دولتی تلقی کردن آب باعث شد تا دولت خود را پد واسطی ببیند که هر طور می‌خواهد درباره آب تصمیم بگیرد. این نقطه اول مشکل است، چرا که وقتی کالایی کاهش می‌یابد، مالکیت شکل می‌گیرد. وقتی آب هم کم می‌شود، مالکیت شکل می‌گیرد. در فقه و دنیا موضوع مالکیت مطرح است. در این میان، آب، ماهیت سدگانه‌ای دارد؛ عمومی، حیاتی و اقتصادی. ما ارزش آب را نادیده گرفته‌ایم و مسائل را پیچیده کرده‌ایم. شهرداری‌ها موظف هستند همان‌طور که محیط زیست شهری و فضای سبز را بهبود می‌دهند، مسئله آب و فاضلاب را به عهده بگیرند چرا که سهام‌دار ۴۹ درصدی آنها هستند. اما اکنون هیچ یک از شهرداری‌های بزرگ کشور در آنها هزینه نمی‌کنند. این در حالی است که باید برنامه‌ریزی انجام شود و برای تعیین آب منابع مالی فراهم کنند. وقتی آب قیمت بگیرد، این روند عوض می‌شود. در دنیا روش اصلی مدیریت، مدیریت تقاضاست. ابزار اصلی این کار اقتصاد، قانون‌گذاری و در نهایت فرهنگ‌سازی برای همراهی مردم با تغییرات است. این کار در ایران اصلا شناخته شده نیست. مدیریت تقاضا را به کلی کنار گذاشته‌ایم.

زمانی نخستین تونل انتقال آب در اصفهان احداث شد که این شهر دچار مشکلات جدی آب شده بود. اما مشکل آب اصفهان حل نشد. تونل دوم و سوم هم مشکل آب را مرتفع نکرد بلکه اشتها برای توسعه افزایش یافت. مدیریت تقاضا درست عکس این روند است. وقتی هزینه‌های زیرساختی در جایی بالا رفت، اشخاص تمایلی به زندگی در آنجا نخواهند داشت. اگر شهر ارزانی بسازیم که هم ارزان است و هم پول در آن فراوان است، جمعیت در آن افزایش می‌یابد و هجوم به آن تنها ندارد. وقتی قواعد بازار را رعایت نکنید، یاغ-ویل‌های مجانی راه می‌افتد و آب‌زدی هم شکل می‌گیرد. اما اگر این ارزش شکل بگیرد، همان مالکان چاه‌های آب، اجازه نمی‌دهند هیچ چاه غیرمجازی حفر شود. اما وقتی این شرایط پیش بیاید، هیچ‌کس برای آن مالکیتی قائل نیست. آب به ماده بی‌پناهی تبدیل می‌شود و فاجعه منابع مشترک در پی آن پدید می‌آید. ما نگذاشته‌ایم که افراد احساس مالکیت و مادی به آب داشته باشند.

تعطیلی جمعه‌ها و شنبه‌ها پیشنهاد مغفول مانده بخش خصوصی

محسن پیرهادی، نماینده تهران در مجلس شورای اسلامی: برای کاستن از هزینه افزایش تعطیلات رسمی کشور باید تعطیلات را حتی‌المقدور برحسب مبادلات بین‌المللی یکسان‌سازی کنیم

ایپام | **مجلس قرار است لایحه پیشنهادی دولت برای تعطیلی دو روز آخر هفته را بررسی کند. هر چند یکی از اهداف مهم تهیه این لایحه برای کنترل مصرف برق در کشور بوده اما مطرح شدن ایده تعطیلی دو روز آخر هفته در ایران موضوعی است که پیشینه آن دست‌کم به اوایل دهه ۹۰ شمسی بازمی‌گردد. بخش خصوصی و فعالان صنعت گردشگری از مهم‌ترین مدافعان ایده تعطیلی دو روز در هفته به شمار می‌روند. البته با توجه به اینکه بسیاری از کشورهای جهان روزهای شنبه و یکشنبه در تعطیلی به سر می‌برند؛ بخش خصوصی پیشنهاد تعطیلی روزهای جمعه و شنبه را مطرح کرده است. مدافعان از آن‌وم هماهنگی با تعطیلی‌های بین‌المللی به منظور کاهش مشکلات بازرگانی خارجی سخن می‌گویند اما گروهی دیگر تعطیلی پنجشنبه و جمعه را پیگیری می‌کنند.**

نخستین بار در سال ۹۵ طرح دو روزه شدن تعطیلات هفتگی در کشور در مجلس بررسی شد اما فرجامی نیافت. پس از آن پیگیری فعالان بخش خصوصی و بخش گردشگری کشور موجب شد تا بار دیگر در سال‌های ۹۷ و ۹۸ هم کمیسیون اجتماعی مجلس این موضوع را بررسی کند اما باز هم بی‌نتیجه ماند. پارسال و با جدی شدن مسئله ناترازی برق در کشور تعطیلی روزهای پنجشنبه به عنوان یک راه حل موقت در ایام پیک مصرف برق (تا پایان مردادماه) مورد استفاده قرار گرفت و سیاستگذار متوجه اثر مثبت این تعطیلی بر رونق صنعت گردشگری داخلی هم شد. حالا دوباره موضوع تعطیلی دو روزه

مدیرکل راه و شهرسازی استان تهران خبر داد:

کنترل اجاره‌بهای مسکن از اردیبهشت‌ماه

مدیرکل راه و شهرسازی استان تهران گفت: تعداد ۶۵ هزار خانه خالی در پردیس، ۴۵ هزار خانه خالی در منطقه ۲۲ تهران و ۱۰ هزار خانه خالی در املاک ادارات و ارگان‌های دولتی در سطح شهر تهران و شهرهای استان وجود دارد. با عرضه این واحدها از ۱۵ اردیبهشت‌ماه وارد فاز عملیاتی کنترل اجاره‌بهای مسکن خواهیم شد. به گزارش ایسنا، در نودوششمین جلسه

خان‌های دولتی خالی به ۱۰ هزار واحد در استان تهران می‌رسد. او بر سیاست سنگنی کزیدن مردم در شهرهای جدید و جلوگیری از دل‌ل‌های بی‌رویه تأکید کرد و گفت: سازمان امور مالیاتی، تعزیرات و دادگستری نیز باید به کمک دستگاه‌های دولتی بیایند. فخراری: استاندار تهران بر عرضه املاک مسکونی خالی در شهرهای جدید پرند و پردیس و اندیشه و پیگیری مدیران عامل شرکت‌های عمران تأکید کرد و گفت: اداره کل راه و شهرسازی استان تهران نیز موظف است پیگیر عرضه خان‌های خالی نهادها و دستگاه‌های دولتی باشد که گفته می‌شود تعداد

توجه به وضعیت همه نیروهای کار اعم از دولتی و غیردولتی و یکسان‌سازی و تطابق با عرصه بین‌المللی است و دولت نمی‌تواند خود را فقط مسئول بخش دولتی بداند.

رفع تبعیض در تعطیلات همگانی گامی ضروری است

این عضو کمیسیون امور داخلی کشور و شوراها در مجلس، تصریح کرد: رفع تبعیض از همه نیروهای شاغل در تعطیلات همگانی، گامی مهم و ضروری است که باید شامل حال همه کارکنان اعم از دولتی و بخش خصوصی شود. توجه به طیف کمتر از ۲۰ درصدی کارمندان دولت نه تنها منجر به توسعه گردشگری مد نظر دولت نمی‌شود بلکه هدف بهره‌روی مستتر در دل لایحه را نیز طبقاتی خواهد کرد. اگر فقط برای بدست آوردن یک هدف فرعی کلیت اقتصاد آسیب ببیند گویی انگار خواستیم ابرو را درست کنیم اما چشم را هم کور کردیم.

پیرهادی با بیان اینکه ساماندهی تعطیلات رسمی و همگانی کشور ضرورتی است که باید به آن توجه داشت اما نه با اقدامات کلی و دارای ابهام که ناخواسته منجر به بروز ناعادلتی و عدم برخورداری یکسان میان نیروهای کار شود، گفت: رویکرد جهانی دوروز تعطیلی آخر هفته، الگوی موفق بوده است و حتماً پیوستن به این الگوی جهانی اقدامی مؤثر در بهره‌روی نیروی کار و رونق گرفتن گردشگری داخلی است اما در این رویکرد باید بر اساس فرمت جهانی آن و حساب شده اقدام کرد.

نایب رئیس فرانسویون انقلاب اسلامی مجلس شورای اسلامی در ادامه تصریح کرد: در مسائل بین‌المللی نمی‌توانیم خلاف موج شنا کنیم و باید در نظر بگیریم تبعات تعطیلی پنج‌شنبه و جمعه بر اقتصاد چیست؟ در حالی که اغلب کشورهای دنیا روزهای شنبه و یکشنبه را تعطیلات پایان هفته خود اعلام کرده‌اند و قاطبه کشورهای مسلمان در پیروی از این الگو به صورت مشترک روزهای جمعه و شنبه را تعطیلات پایان هفته اعلام کرده‌اند. در این الگوی مشخص ما نمی‌توانیم با

تعطیلی روزهای پنج‌شنبه عملاً چهارروز، خود را از مزایوات بین‌المللی محروم کنیم. پیرهادی با تأکید بر اینکه نباید رویکردی اتخاذ شود که آورده اقتصادی آن منجر در تضعیف چرخه اقتصادی کشور و متضرر شدن مردم از مبادلات و مرادوات بین‌المللی باشد، عنوان کرد: برای ساماندهی تعطیلات باید با دیدی وسیع‌تر گام برداشت. بنابراین برای کاستن از هزینه افزایش تعطیلات رسمی کشور باید تعطیلات را حتی‌المقدور برحسب مبادلات بین‌المللی یکسان‌سازی کنیم. اجملا به‌نظر می‌رسد تعطیلات کشورهای مسلمان من‌بر‌تعطیلی جمعه و شنبه درست‌تر باشد.

در این جلسه هم‌چنین مدیرکل راه و شهرسازی استان تهران از وجود ۴۵ هزار خانه خالی و در حال ساخت در منطقه ۲۲ تهران خبر داد و گفت: سازمان‌های بازرسی و مالیاتی کل کشور به کمک سامانه املاک و اسکان و اعمال قانون مالیات بر خانه‌های خالی به صورت جدی ورود کنند. خلیل محبت‌خواه عنوان کرد: دو قانون مالیات بر خانه‌های خالی، مالیات بر خانه لوکس سال گذشته مصوب شده و لازم‌الاجرا است و سازمان مالیاتی کشور می‌بایست در این زمینه با قدرت عمل کند تا بازار اجاره‌بهای مسکن را کنترل کنیم.

مدیرکل راه و شهرسازی استان تهران خبر داد:

آبرسانی سیار به ۳۸ هزار نفر در اصفهان

۳۰۵ روستا در این استان به آب شرب پایدار دسترسی ندارند

نخستین ماه بهار سپری شد و اصفهان فقط دو ماه تا رسیدن به تابستان زمان دارد. آن هم در شرایطی که با وجود بارش برف زمستانه قابل توجه در زردکوه سی‌رآب کننده زاینده رود، شرکت آب منطقه ای این استان اعلام کرده است که مجموع ذخیره آب سدهای بزرگ استان اصفهان به ۵۲۷ میلیون مترمکعب رسید.

که میزان پرشدگی سدهای استان ۳۸ در پایان نخستین ماه بهار درصد است. افزایش بهبود در ذخیره سدهای اصفهان در شرایطی اعلام می‌شود که چالش تامین آب شرب در شهرها و روستاهای اصفهان طی ۱۰ سال اخیر روندی صعودی داشته است. مدیر دفتر بهره‌برداری و تاسیسات آبفای استان اصفهان نیز در همین مورد به پیام‌ها می‌گوید: «در حال حاضر برای ۳۸ هزار نفر در ۳۰۵ روستای استان اصفهان با تاکنر، آبرسانی سیار می‌شود. هنوز به تابستان نرسیده برای ۳۰۵ روستای استان اصفهان با تاکنر آبرسانی سیار می‌شود. در این تعداد روستا ۳۸ هزار نفر تحت پوشش هستند و به طور متوسط در ماه ۳۸ هزار دبی هفت هزار و ۸۰۰ لیتر بر ثانیه اعلام می‌کند. اورنگی تعدادی از چاه‌های جدیدی که امکان حفر آن برای تامین آب شرب در تابستان وجود دارد، ارائه نمی‌دهد و مرجع اعلام آن را شرکت آب منطقه‌ای می‌داند. شرکتی که او هم این

| سال هفدهم | شماره پیاپی ۲۵۴۹ | چهارشنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۲ |

خبر

آزادی ۳ زندانی ایرانی در قطر

سفر وزیر امور خارجه که دی‌ماه سال گذشته از عمان دیدار کرده بود، دیروز در صدر هیأتی سیاسی به منظور دیدار و رایزنی با مقامات عمانی، وارد پایتخت این کشور شد.

به گزارش ایلنا، سفارت کشورمان در قطر اعلام کرد: طی روزهای اخیر سه نفر از اتباع کشورمان که با «هایا کارت» (Haya Card) وارد کشور قطر شده و به دلیل اشتغال بدون مجوز بازداشت شدند با پیگیری‌های این سفارت، آزاد و به کشور بازگردانده شدند. هموطن عزیز توجه داشته باشند که اشتغال در قطر بدون مجوز شغلی و ویزای کار ممنوع بوده و عواقب قانونی دارد.

سفر وزیر امور خارجه به عمان

ادامه رایزنی‌های منطقه‌ای

وزیر امور خارجه که دی‌ماه سال گذشته از عمان دیدار کرده بود، دیروز در صدر هیأتی سیاسی به منظور دیدار و رایزنی با مقامات عمانی، وارد پایتخت این کشور شد.

به گزارش ایرنا، حسین امیرعبداللهیان در ادامه رایزنی‌های منطقه‌ای و گفت‌وگوهای دوجانبه به دعوت هم‌تای عمانی خود عصر دیروز سه‌شنبه وارد فرودگاه بین‌المللی مسقط شد و مورد استقبال مقامات این کشور قرار گرفت.

در راستای تقویت این شراکت استراتژیک، ابراهیم رئیسی، رئیس‌جمهور، دوم خردادماه ۱۴۰۱ در صدر هیأتی عالی‌رتبه به عمان سفر کرد. ارتقای روابط دوجانبه در حوزه‌های تجارت، حمل و نقل، انرژی و گردشگری از مهم‌ترین اهداف این سفر بود.

امیرعبداللهیان ۶ دی‌ماه سال گذشته به مسقط سفر و با «هیثم بن طارق آل سعید» پادشاه عمان و «سید بدر البوسعیدی» وزیر خارجه عمان دیدار و گفت‌وگو کرده بود. وزیر امور خارجه همچنین در این سفر حامل پیام رئیس‌جمهوری ایران به پادشاه عمان بود.

نامه «قالیاف» به «رئییسی»

برای تشکیل وزارت بازرگانی

سخن‌گویی هیئت رئیسه مجلس شورای اسلامی از نامه رئیس مجلس به رئیس جمهور برای تدوین لایحه دو فوریتی تشکیل «وزارت بازرگانی داخلی و تنظیم بازار» خبر داد.

به گزارش خبرگزاری خانه ملت، سید نظام الدین موسوی در جمع خبرنگاران با تأکید بر ضرورت هم‌افزایی مجلس و دولت برای حل مسائل مردم و با اشاره به دیدگاه مثبت رئیس‌جمهور برای تشکیل وزارت بازرگانی داخلی که در دیدار مشترک دولت و مجلس مطرح شد، گفت: در نامه‌ای که رئیس مجلس شورای اسلامی اخیراً برای رئیسی ارسال کرده، با اشاره به تشخیص دولت برای تشکیل ساختاری مستقل برای بازرگانی داخلی و تنظیم بازار و دیدگاه رئیس‌جمهور مبنی بر نبود تفاوت بین تشکیل سازمان یا وزارت در این زمینه، از دولت خواسته شده تا لایحه تشکیل وزارت بازرگانی داخلی و تنظیم بازار به صورت دو فوریتی به مجلس ارائه شود.

موسوی تصریح کرد: با توجه به موافقت رئیس‌جمهور با تشکیل وزارتخانه، نمایندگان به دو فوریت لایحه تشکیل سازمان بازرگانی را ندادند و به نظر می‌رسد اکثریت نمایندگان با تشکیل وزارت بازرگانی داخلی موافق هستند. به همین دلیل در صورت ارائه لایحه دو فوریتی توسط دولت محترم در این زمینه، ساختار جدید خواهیم بود.

شناسایی ۳۲۶ بیمار

مبتلا به کرونا در کشور

بنابر اعلام وزارت بهداشت، در شبانه‌روز منتهی به سه‌شنبه ۳۲۶ بیمار جدید مبتلا به کووید۱۹ در کشور شناسایی شدند و متأسفانه ۱۹ بیمار نیز جان خود را دست دادند.

به گزارش ایسنا، از روز دوشنبه تا ۵ اردیبهشت‌ماه ۱۴۰۲ و بر اساس معیارهای قطعی تشخیصی، ۳۲۶ بیمار جدید مبتلا به کووید۱۹ در کشور شناسایی و ۱۸۹ نفر از آنها بستری شدند. بر این اساس مجموع بیماران کووید۱۹ در کشور به ۷ میلیون و ۶۰۷ هزار و ۴۰۳ نفر رسید. متأسفانه در طول ۲۴ ساعت منتهی به سه‌شنبه، با جان باختن ۱۹ تن از بیماران مبتلا به کرونا، مجموع جانباختگان این بیماری به ۱۴۶ هزار و ۴۱ نفر رسید. خوشبختانه تاکنون ۷ میلیون و ۳۵۷ هزار و ۷۶ نفر از بیماران، بهبود یافته یا از بیمارستان‌ها ترخیص شده‌اند. همچنین ۶۷۷ نفر از بیماران مبتلا به کووید۱۹ در بخش‌های مراقبت‌های ویژه بیمارستان‌ها تحت مراقبت قرار دارند. تاکنون ۵۶ میلیون و ۳۱۷ هزار و ۹۶۸ آزمایش تشخیص کووید۱۹ در کشور انجام شده است.

همچنین تاکنون ۶۵ میلیون و ۲۱۶ هزار و ۱۶۷ نفر دز اول، ۵۸ میلیون و ۶۱۱ هزار و ۷۷۱ نفر دز دوم و ۳۱ میلیون و ۶۹۳ هزار و ۴۷۴ نفر دز سوم و بالاتر واکسن‌های تزریقی شده در کشور به ۱۵۵ میلیون و ۵۲۱ هزار ۴۱۲ نفر رسید. در حال حاضر ۳ شهرستان در وضعیت قرمز کرونا، ۳۹ شهر در وضعیت نارنجی، ۳۳۵ شهر در وضعیت زرد و ۱۷۰ شهر کشور نیز در وضعیت آبی قرار دارند.

خبر

استاندار تهران:

در تهران ۲۴۷ «محل» کم‌برخوردار وجود دارد

به گفته استاندار تهران، ۲۴۷ محل در استان تهران، به‌عنوان «محل کم‌برخوردار» شناسایی شدند. به گزارش ایسنا، علیرضا فخاری در اولین جلسه کارگروه اجتماعی، فرهنگی، سلامت، زنان و خانواده استان تهران با محوریت بررسی آخرین وضعیت اجرای طرح توانمندسازی محلات کم‌برخوردار گفت: «۹۰ محل در شهرستان‌های استان تهران و ۱۵۷ محل در شهر تهران کم‌برخوردار هستند.» او درباره اهمیت شناسایی این محلات توضیح داد: «شناسایی مشکلات این محلات در حوزه‌های مختلف و ارتقای محلات در زمینه‌های آموزش، پرورش، اسکان، بهداشت و درمان و توسعه زیرساخت‌ها پیگیری می‌شود.» فخاری همچنین به ایجاد تشکل‌های مردمی در این محلات اشاره کرد: «در شهرداری‌های این محله‌ها سعی می‌شود تا اداره امور توسط مردم انجام شود و در آینده‌ای نزدیک با همراهی و همکاری، افزایش مشارکت در محلات را شاهد باشیم و سطوح محلات کم‌برخوردار را ارتقا دهیم.» استاندار تهران از همکاری چهار دستگاه اصلی بهزیستی، کمیته امداد، ستاد اجرایی فرمان امام (ره) و هلال احمر در اجرای این طرح خبر داد: «اقدامات دستگاه‌ها در حوزه‌های مختلف و با رویکرد نشاط‌افزینی محلات انجام شود.» به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی استانداری تهران، او خاطرنشان کرد: «هدف‌گذاری برای ایجاد ۳۰۰ هزار واحد مسکونی با اولویت بافت‌های فرسوده در این محلات مدنظر قرار گرفته است که به اقتصاد و معیشت خانوادها در محله‌ها کمک می‌کند.»

پروژه‌های محلات کم‌برخوردار

درگیری بر سر حجاب در متروی تهران به شورای شهر تهران رسید:

تذکر «حجاب» در پارلمان شهری

یک حقوقدان: در قانون برای اعمال محدودیت و ممنوعیت برای شهرداری اختیاری وجود ندارد

«آحاد مردم حق دارند، نسبت به یکدیگر نصیحت کنند، امر و نهی کنند، پس اگر کسی در مترو، اداره یا جای دیگر چیزی می‌گوید، جدای از اینکه کار خلاف شرعی نکرده است، وظیفه قانونی خودش را انجام داده است.» این جملات یکی از زبانی است که صبح دیروز، ۵ اردیبهشت، در تجمع مقابل شورای شهر تهران شرکت کرده بود؛ تجمع که زبانی درخواست تشدید برخورد با کشف حجاب داشتند و برخی‌شان با سربندهای «بازرها» صورت خود را پوشانده بودند و بنهایی با این نوشته «فساد و بی‌حجابی فتنه دشمنان است، مسئول بی‌تفاوت همدست خائنان است» در دستانتان بود. دلیل اصلی آن‌ها برای تجمع درگیری یک زن آمر به معروف در متروی تهران بود. اتفاقی که با واکنش اعضای شورای شهر تهران در جلسه علنی دیروز همراه شد و البته دو عضو شورا؛ «علیرضا نادعلی» و «سوده نجفی» نیز در میان جمعشان حاضر شدند. همچنین، دیروز تجمع دیگری مقابل شورای شهر تهران برگزار شد که مربوط به درخواست کارکنان مرکز فرمان مترو و ناراضیانی آن‌ها از تبعیض حقوقی اعمال‌شده در فیش حقوقی ۱۴۰۲ آنها بود؛ تجمعی که البته هیچ‌کدام از اعضای شورای شهر نسبت به آن واکنش نشان ندادند و تنها، نماینده آنها برای مذاکره به ساختمان شورای شهر دعوت شد.

شرکت بهره‌بردار متروی تهران، ۱۵ که «طرح تذکر لسانی، وظیفه همگانی» رعایت بیشتر حجاب شهروندان اجرا شده فروردین امسال در اطلاعیه‌ای اعلام کرد در ایستگاه‌های مترو تهران و حومه برای است، البته همان زمان برخی از شهروندان

باید به این نکته نیز توجه داشته باشیم که هرگونه رفتار سلبی نتیجه عکس خواهد داشت. کار فرهنگی قوی قطعاً می‌تواند در موضوعات اینچنینی گره‌گشا باشد و تأثیر بیشتری دارد.

اعلام کردند که از حضور آن‌ها در متروی تهران ممانعت شده است. «مسعود درستی»، مدیرعامل شرکت بهره‌بردار متروی تهران، مدتی بعد از این اتفاق در حاشیه جلسه شورای شهر تهران به خبرنگاران گفت: «هنوز ابلاغیه‌ای برای ممانعت از ورود یا ارائه خدمات به بانوانی که کشف حجاب کردند به مترو نرسیده است.»

دیروز، ۵ اردیبهشت، تعدادی از زنان مقابل ساختمان پارلمان شهری تهران تجمع کردند. دلیل تجمع آن‌ها درگیری در متروی تهران به دلیل حجاب بود. موضوعی که شورای شهرها را هم به واکنش واداشت.

«علیرضا نادعلی»، سخنگوی شورای شهر تهران در جلسه شورا از معاون فرهنگی مترو و معاون فرهنگی شهردار تهران خواست تا گزارش این حادثه را به شورا ارائه دهند: «ممکن است بسیاری از این افراد اهل اشک باشند اما فریب خورده‌اند؛ ۹۰ درصد موضوع حجاب، ایجابی و ۱۰ درصد سلبی است.» او تأکید کرد: «این اشتباه است که بدون طرح در زمینه حجاب وارد شویم و حتماً باید طرح مشخصی در این خصوص داشته باشیم. اینکه در چنین درگیری‌هایی در صحنه حاضر نشوند باعث سرشکستگی است

و باید رسیدگی فوری در مترو انجام می‌شد. شرکت مترو گزارش خود را در این زمینه آماده و به شورا ارسال کند.» رئیس کمیسیون «ترکس معدنی‌پور»، رئیس کمیسیون فرهنگی اجتماعی شورای شهر تهران، نیز در همین راستا تأکید کرد: «مترو تهران در تمامی ایستگاه‌ها برنامه‌های مناسبی را در حوزه ترویج فرهنگ عفاف و حجاب به اجرا گذاشته است که جای تقدیر و تشکر دارد، اما متأسفانه در هفته گذشته برخوردی نامناسب با یک بانوی محجبه صورت گرفته است و لازم است شهرداری گزارش بررسی‌ها و اقدامات خود را به شورای شهر تهران ارائه کند.» «ترجس سلیمانی»، عضو دیگری بود که در جلسه دیروز تذکری در موضوع حجاب داد و گفت: «قطعاً کمیسیون نظارت و حقوقی به وظایف خود یعنی نظارت بر حسن انجام مصوبات شورا و عملکرد شهرداری نظارت دقیق خواهد داشت، اما

کارکنان متروی تهران نیز دیروز مقابل ساختمان شورای شهر تهران تجمع کردند اما اعضای شورا واکنشی نشان ندادند و فقط نماینده تجمع‌کنندگان برای گفت‌وگو به داخل ساختمان دعوت شد

سوده نجفی یکی از اعضای که در میان تجمع‌کنندگان حاضر بود، نیز در جلسه دیروز گفت: «مترو باید به این موضوع وارد شود و از فرمانده ناچا می‌خواهیم که تمهیدات لازم را در این خصوص داشته باشد و لازم است که کمیسیون نظارت شورا نیز در این زمینه ورود کند.» با این حال «علی دشتی»، حقوقدان شهری در گفت‌وگو با «پیام ما» درباره موضوع حجاب و محدودیت شهروندان و اقدامات مدیریت شهری نظر دیگری دارد. او می‌گوید هر نوع ممنوعیت و محدودیتی برای شهروندان نیازمند قانون است و برای شهرداری در این زمینه اختیاری عنوان نشده است. او می‌گوید: «اصل بر حاکمیت قانون است و قانون چنین اجازه‌ای به شهرداری نداده است.» این حقوقدان همچنین تأکید دارد که در قانون، تنها ضابط قضایی امکان برخورد با مردم را دارد و نه شورای شهر و حتی شهرداری.

مطالعه متوجه شدند که اینکه نگاه کردن و پلک زدن آنها چگونه تغییر کند با این موضوع که در معرض چه هوایی رشد کرده باشند، ارتباط دارد. [۱] آلودگی هوای داخل خانه کم‌رآمدما در کمین نوزادان از آنجایی که نوزادان در سال‌های ابتدایی زندگی، بیشتر عمرشان در داخل خانه می‌گذرد، کیفیت هوای داخل خانه بسیار اهمیت دارد. طبق این پژوهش نوزادان خانوارهای روستایی در این شهر بسته به پایگاه اجتماعی خود از سوخت‌های مختلفی برای پخت‌وپز استفاده می‌کنند. ۲۱۵ خانوادها‌ی که نوزادان بین ۶ تا ۹ ماهه داشتند برای پخت‌وپز از گاز مایع، چوب و سرگین گاو استفاده می‌کردند. نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که غلظت ذرات معلق ۲/۵ میکرون در زمان آماده‌سازی غذا در داخل خانه به اوج خود می‌رسد. به‌طوری که کیفیت هوا در خانوارهایی که از سرگین

کاو برای سوخت استفاده می‌کنند، نسبت به آنهایی که از گاز مایع بهره می‌برند به‌شدت کمتر است. این نتیجه نشان می‌دهد نوزادانی که در خانه‌هایی با کیفیت هوای پایین زندگی می‌کنند، عملکرد شناختی-بصری ضعیف‌تری در سال اول داشته‌اند، البته این اثر در سال دوم کاهش یافته است. [۲] خطر ذرات معلق هوا برای نوزادان در دو سال اول به گفته یکی از متخصصان این پژوهش کیفیت پایین هوا با نقص شناختی در کودکان و همچنین مشکلات عاطفی و رفتاری مرتبط است. از آنجایی که ذرات بسیار کوچک موجود در هوا می‌توانند از دستگاه تنفسی به طرف مغز حرکت کنند، یک نگرانی بزرگ برای رشد کودکان به حساب می‌آیند. زمانی که رشد مغز در اوج خود و به‌ویژه نسبت به سموم حساس است، امکان دارد در اثر کیفیت پایین هوا، اختلالات شناختی-بصری در دو سال اول زندگی برای نوزادان ایجاد کند.

نتایج پژوهشی جدید در هند نشان داد:

اثر مخرب هوای آلوده بر عملکرد مغز نوزادان

پایان ما | براساس داده‌های مطالعات جدید دانشگاه شرق «انگلیا»، کیفیت پایین هوا می‌تواند باعث نقص شناختی نوزادان و کودکان نوپا شود. این مطالعه که دیروز منتشر شده است از ارتباط بین کیفیت پایین هوا در هند و بروز اختلال شناختی در کودکان زیر دو سال می‌گوید. هرچند مطالعاتی پیش از این از تأثیر مخرب آلودگی هوا بر مغز گفته بودند، اما این مطالعه اولین پژوهشی است که اثرات کیفیت پایین هوا و ذرات معلق ۲/۵ میکرون را بر مغز کودکان زیر یکساله را بررسی کرده است. پژوهش این محققان هندی نشان می‌دهد که هرچه نوزادان بیشتر در محیطی با کیفیت هوای پایین زندگی کنند، عملکرد شناختی-بصری آنها ضعیف‌تر خواهد شد. این پژوهش در دو سال، ۲۴۰ خانواده را در آزمایشگاهی در روستای شیواگاره (Shivgarh) در ایالت شمالی اوتار پرداش هند که از ایالات صنعتی این کشور به حساب می‌آید، مورد بررسی قرار داد. نتایج این پژوهش، از طریق مقایسه و تحلیل داده‌های ۲۰ دستگاه سنجش کیفیت هوا در شهری که کیفیت هوایش اغلب بیش از ۱۵۱ یعنی ناسالم برای همه گروه‌ها و به‌طور میانگین ۲۰۷ یا بسیار ناسالم به دست آمده است.

[۱] تست حافظه بینایی و کاری از نوزادان پژوهشگران هندی در این مطالعه، با نشان دادن مربع‌هایی رنگی بر روی یک نمایشگر پایین هوا به‌طور کلی و کیفیت هوای داخل خانه را براساس پایگاه اجتماعی و تأثیر آن بر مشکلات شناختی در نوزادان بررسی کرده.

سالانه بیش از هزار و ۲۰۰ کودک با مرگ زودرس ناشی از آلودگی هوا در اروپا از بین می‌روند. این آمار می‌تواند که اخیراً آژانس محیط زیست اروپا منتشر کرده اما این فقط مشکل اروپا نیست. پژوهشی تازه در روستایی از ایالت‌های شمالی هند نشان می‌دهد که

نوزادانی که در خانه‌هایی با کیفیت هوای پایین زندگی می‌کنند، عملکرد شناختی-بصری ضعیف‌تری در سال اول داشته‌اند، البته این اثر در سال دوم کاهش یافته است

نوبت اول

فراخوان مناقصات عمومی یک مرحله‌ای

اداره کل راه و شهرسازی جنوب استان کرمان در نظر دارد مناقصه عمومی پروژه به شرح ذیل را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید. کلیه مراحل برگزاری مناقصه از دریافت اسناد تا ارائه پیشنهاد مناقصه‌گران و بازگشایی پاکت‌ها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد و لازم است مناقصه‌گران در صورت عدم عضویت قبلی، مراحل ثبت نام در سایت مذکور و دریافت گواهی امضای الکترونیکی را جهت شرکت در مناقصه محقق سازند.

شماره	عنوان	تضمین (ریال)	نوع	برورد (ریال)	فهرست بها
۱۴۰۱۳/ج/۱۲۸	ایاب و ذهاب کارکنان اداره کل راه و شهرسازی جنوب استان کرمان	۱,۹۲۱,۰۰۰,۰۰۰	ضمانت نامه بانکی (مطابق با فرمت ارائه شده در اسناد)	۳۸,۴۰۴,۵۸۸,۰۰۰	خدمات درون شهری و برون شهری سال ۱۴۰۲

- مهلت زمانی دریافت اسناد مناقصه از ساعت ۱۳ روز یکشنبه ۱۴۰۲/۰۲/۱۴ تا تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۱۶
- o مهلت زمانی ارائه پیشنهاد مناقصه عمومی یک مرحله‌ای: تا ساعت ۱۴ روز شنبه تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۳
- o زمان بازگشایی پاکت های مناقصه عمومی یک مرحله‌ای: ساعت ۸ روز یکشنبه تاریخ ۱۴۰۲/۰۲/۲۳
- o اطلاعات تماس دستگاه گزار جهت دریافت اطلاعات بیشتر در خصوص اسناد مناقصه و ارائه پاکت های الف: آدرس: جیرفت- حفافصل سیلو و پلیس راه، بلوار ورودی شهرک صنعتی شماره ۲ تلفن: ۰۳۴-۴۳۳۱۰۵۱۶-۰۳۴ و سایت www.jkerman.mrud.ir و پایگاه ملی اطلاع رسانی مناقصات کشور (<http://iets.mporg.ir>)
- اطلاعات تماس سامانه جهت انجام مراحل عضویت در سامانه: مرکز تماس ۰۲۱-۴۱۹۳۴ و دفتر ثبت نام ۸۵۱۹۲۷۶۸ و ۸۸۹۶۹۷۳۷

اداره کل راه و شهرسازی جنوب استان کرمان

آگهی مفقودی

برگ سبز خودروی سوری پژو ۴۰۵ جی ال ایکس آی ۸۰ نفره‌ای-متالیک مدل ۸۷ به شماره موتور ۱۴۴۸۰۰۶۴۱۳۴ و شماره شاسی ۸۶۸۳۶۹۱۳۱۳-NAAM-ICAFEA اعتبار سافت است.

آگهی مفقودی

برگ سبزی سوری پژو ۴۰۵ جی ال ایکس آی ۸۱ مدل ۱۳۸۹ نفره ای - متالیک رنگ به شماره موتور ۱۴۴۸۰۰۵۸۵۰۲ و شماره شاسی ۸۶۸۳۶۹۱۳۱۳-NAAM-ICAFEA اعتبار سافت است.

آب را هدر ندهیم

شماره آگهی: ۱۴۸۳۵۷۰-۱۴۸۳۵۷۰-۱۴۸۳۵۷۰

شماره آگهی: ۱۴۸۳۵۷۰-۱۴۸۳۵۷۰-۱۴۸۳۵۷۰

روابط عمومی شرکت گاز استان هرمزگان

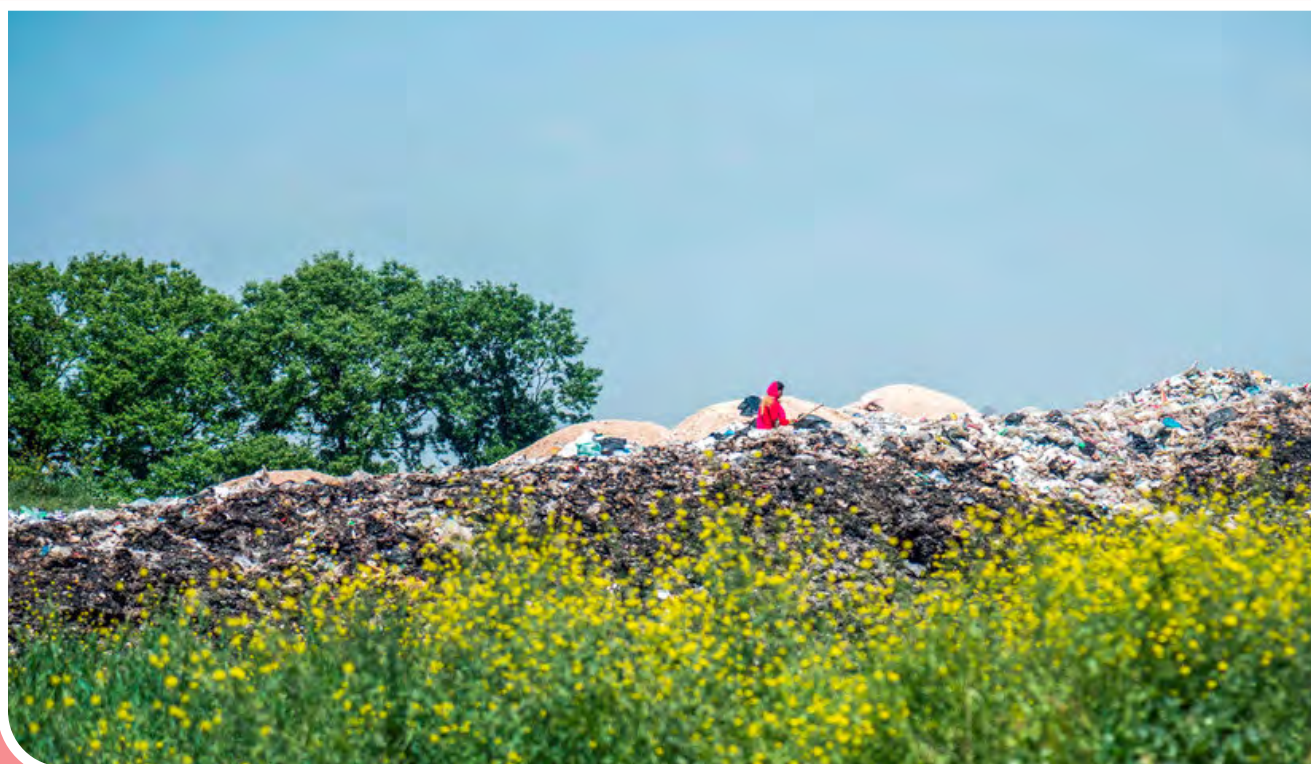

عکس نوشت

عکس: ایستا

جنگل‌هایی که می‌میرند - مصطفی شاتچی

بخشی از جنگل‌های روستای «زندین» در میان جنگل‌های هیرکانی و زمین‌های کشاورزی منطقه و در فاصله پنج کیلومتری شهرستان نکا، از حدود سال‌های ۱۳۶۴، میزبان زباله‌های این شهرستان و روستاهای اطراف آن بوده‌اند.

روزانه حدود ۶۰ تن زباله در این منطقه دیو می‌شوند، آن‌هم در شرایطی که لندفیل اصولی در محوطه وجود ندارد؛ در این شرایط علاوه بر اینکه بوی تعفن و پراکنده شدن زباله به وسیله باد و حیوانات وحشی در زمین‌های کشاورزی، خسارت‌های زیادی به مردم این منطقه و منابع طبیعی آن وارد کرده است، شمار زیادی از درختان به اثر آلودگی خاک و آب، آفت زده شده و از بین رفته‌اند.

ادبیات و کتاب

با افزایش علاقه به کتابخوانی توسط «بوکتاک»
و بریتانیایی کتابخوان‌ترین‌ها شدند

نتایج یک گزارش نشان می‌دهد که با وجود افزایش علاقه به کتابخوانی توسط «بوکتاک» در بین نسل جوان، شمار کتاب‌هایی که در ایرلند و بریتانیا توسط کودکان در سال گذشته مطالعه شده با حدود ۲۵ درصد افزایش همراه بوده است. به گزارش ایستا و به نقل از گاردین، براساس گزارش «کودکان چه کتاب‌هایی مطالعه می‌کنند سال ۲۰۲۳» که کودکان ایرلند و بریتانیا را مورد بررسی قرار می‌دهد، دانش‌آموزان ۲۷ میلیون و ۲۶۵ هزار و ۶۵۷ کتاب را در سال تحصیلی ۲۰۲۱ تا ۲۰۲۲ مطالعه کرده‌اند که این آمار به طور دقیق ۲۴ درصد بیشتر از آمار مطالعه سال تحصیلی ۲۰۲۰ تا ۲۰۲۱ است. محققان دریافته‌اند که ترندهای فضای مجازی همچون «بوکتاک» در «تیک‌تاک» به کودکان کمک کرده تا با کتاب‌هایی همچون مجموعه کتاب‌های محبوب «فس‌گیر» نوشته «آلیس اوسمن» آشنا شوند.

تئاتر

مدرسه تئاتر تابستانی مولوی
راه‌اندازی می‌شود

مدیر مرکز تئاتر مولوی از راه‌اندازی و آغاز به کار مدرسه تئاتر مولوی با عنوان «مدرسه تئاتر تابستانی» مولوی در فصل تابستان ۱۴۰۲ خبر داد. امیرحسین حریری درباره سرانجام این مدرسه به مهر گفت: بررسی‌ها و نظرسنجی‌هایی به ویژه از جامعه هدف این پروژه انجام و قرار بر این شد که مدرسه تئاتر مولوی به صورت تابستانی و در فصل تابستان سال جاری برگزار شود. او در ادامه صحبت‌های خود توضیح داد که شرکت‌کنندگان در این مدرسه از میان دانش‌آموزان دوره دوم متوسطه و دانشجویان رشته‌های غیر تئاتری خواهند بود و برای دانشجویانی که ساکن خوابگاه هستند نیز تمهیداتی در نظر گرفته شده تا بتوانند به صورت آنلاین در کارگاه‌های مدرسه تئاتر تابستانی مولوی شرکت کنند.

سعی بر معرفی آن جغرافیا دارم. از همین رو تلاش می‌کنم برگزاری نمایشگاه و چاپ کتاب زبانی باشد برای آن جغرافیا. بخش زیادی از مشکلات این منطقه سوءمدیریت‌ها، نگاه سسکن‌وار و لحظه‌ای به منطقه باعث شده شرایط زیستی منطقه ما فوق بحرانی و وحشتناک شود. گرچه ما ۲۳ سال خشکسالی را پشت سر می‌گذاریم، اما ابتدا هامون از ما گرفته شد، بعد کشاورزی و اکنون آب شرب ما دچار مشکل است.»

تو را به عنوان کسی می‌بینند که برای حل مشکلاتشان آمده‌ای. به آنها باید توضیح بدهی که ثبت مشکلاتشان با توست اما حل آن از دستت خارج است. همه آنهایی که در این سال‌ها جلوی دوربین من قرار گرفتند، بالاتفاق فکر می‌کردند زمانی که مشکلاتشان ثبت می‌شود، حل می‌شود.»

او می‌گوید: «وقتی که دوربین را روشن می‌کنم، سوزهای که جلوی دوربین قرار می‌گیرد بار من را سنگین می‌کند چرا که

را نشان دهم. اواخر ۸۸ دوربین خریدم و تا ۹۱ به صورت آماتور عکاسی می‌کردم. بعدتر با عکاسی مستند آشنا و به آن علاقه‌مند شدم.»

تربسالی

زیر یک عکس نوشته است: «ادخدای ۷۰ ساله بعد از ۱۵ سال خشکسالی، در سال ۹۳ توانست در تالاب هامون توتن (قایق محلی) خود را به آب ببندازد.»

غلامی از سیل‌های مقطعی می‌گوید که برای مدت کوتاه جان دوباره به تالاب می‌دهند: «بعضی از نقاط تالاب سال‌هاست سیل نیامده و زمانی که آب وارد منطقه می‌شود، آن‌قدر بسترش پوشش گیاهی دارد که به حالت طبیعی خودش برمی‌گردد.» و می‌گوید: «یکسری عکس‌ها مربوط به ورود سیلاب به این منطقه است. از سال ۷۸ که خشکسالی اتفاق افتاد، سیل‌هایی داشتیم که به دلیل اینکه کشور افغانستان توان مدیریتش را نداشت از بهمین یا اسفند وارد منطقه می‌شد و نهایتاً تا خرداد یا تیر می‌ماند. سال ۹۸ بیشترین حجم آب وارد منطقه شد و تا آذرماه هم ماند و بخشی از تصاویر آبادانی در نمایشگاه مربوط به همان دوره است. مردم زمانی که آب وارد منطقه می‌شود، به محض اینکه مطلع می‌شوند هجوم می‌آورند و چشم انتظار آب هستند.»

با تأسف ادامه می‌دهد: «حالا بعد از خشک شدن تالاب هامون تنها جایی که می‌تواند خاطرات گذشته خود را تکرار کند، چادهمه‌هاست که گودال‌هایی طبیعی برای آب شرب و کشاورزی هستند.»

خشکسالی

زیر عکس دیگری از باقی‌مانده‌های یک روستای کوچک نوشته است: «بسیاری از روستاهای سیستان به دلیل خشکسالی متروکه شده‌اند.»

می‌گوید که جمعیت جوانان منطقه، امیدی برای ماندن ندارند: «در این سال‌ها، خشکسالی هویت آن منطقه را از بین برده است. زیرساخت‌هایی که برای زندگی معمولی وجود دارد کم است و جوانان مجبورند در سنین کم مهاجرت کنند. از گذشته، ارتزاق مردمان سیستان براساس کشاورزی، دامداری و صیادی بوده است. در این منطقه نژادی گاو وجود دارد که در خود بستر تالاب بوده است. با خشک شدن تالاب، دامدارها به سختی آنها را نگه می‌داشتند و گاهی دام‌ها تلف می‌شدند و گاهی صاحبانشان مجبور بودند دام را با قیمت ارزان بفروشند.»

توفان شن

زیر عکسی دیگر نوشته است: «توفان شن و غلظت گردوغبار، زندگی را برای مردم به‌ویژه خردسالان و افراد مسن دشوار کرده است به طوری که آنها گاهی مجبور به جیس خود در خانه می‌شوند.»

جدا از بی‌آبی، توفان شن هم مصیبتی دیگر است. عموماً حاضران در عکس‌های این دوره زمانی نمایشگاه را کودکانی شکل می‌دهند که به اجبار به توفان‌های مداوم و شن‌های معلق در هوا عادت کرده‌اند. «وقتی به عنوان عکاس خود را معرفی می‌کنی

گپ و گفتی با «حامد غلامی» درباره نمایشگاه آثار عکاسی‌اش

روایت ۱۰ سال بی‌قراری «هامون»

به یکی از عکس‌ها اشاره کرد و گفت «آن عکس یادآور کودکی من است» و به عکس دیگری نگاه کرد و گفت «اما این تصویر اکنون زندگی ماست.» «تلواسه» در لغت یعنی «آرزوی دل، بی‌قراری دل، بی‌تابی دل» و سالیان سال است که مردم این منطقه برای چهره سرسبز و نخسکیده هامون بی‌قرارند. «حامد غلامی»، عکاس اهل سیستان، سال‌هاست روایتگر زندگی مردم این خطه و روزگارشان است. او این بار در نمایشگاهی که در خانه هنرمندان برپاست از این تالاب که روزگاری مروری در دل سیستان بوده روایت می‌کند. مجموعه عکس‌هایی که طی ۱۰ سال ثبت و در کتابی با عنوان «تلواسه هامون» جمع‌آوری شده‌اند.

حالا حامد غلامی، عکاس جوان متولد زابل، مجموعه عکس‌هایش از این تالاب را در کتابی با همکاری انتشارات «ترانه» منتشر کرده که شامل ۱۲۷ عکس است. این کتاب سه دوره ترسالی، خشکسالی و توفان شن در تالاب هامون را پوشش داده است. خود او می‌گوید «عکس‌ها روایت ده ساله‌ای از جغرافیای سیستان و بلوچستان و تالاب هامون است.» شروع نمایشگاه‌هایش از «سیستان

خشک ماندن هامون سال‌هاست گریبان مردم منطقه را گرفته است. حقایق ایران از رودخانه هیرمند سال‌هاست که از سوی افغانستان تامین نمی‌شود. چه در زمان دولت گذشته این کشور و چه در زمان حاکمان فعلی آن. تا الان هرچه آب به سوی ایران آمده، یا سرریز شده یا سیلاب‌های مقطعی که به تالاب وارد شده است. این وضعیت، مدیریت آب در منطقه و معیشت مردم بومی را در شرایط سختی قرار داده است.

| صدف سرداری |

| روزنامه‌نگار |

در این سال‌ها، خشکسالی هویت آن منطقه را از بین برده است. زیرساخت‌هایی که برای زندگی معمولی وجود دارد کم است و جوانان مجبورند در سنین کم مهاجرت کنند.

